

VANDETS KREDSLØB

Vandets kredsløb er en forudsætning for livet på landjorden. Uden regn og sne ville der ikke være vand på kontinenterne. Forsimpelt sagt fungerer kredsløbet ved, at nedbør falder på land, bevæger sig gennem jorden og til sidst finder åbent vand i hav eller søer, hvor det fordamper fra. Det danner nye regnskyer, som starter kredsløbet forfra.

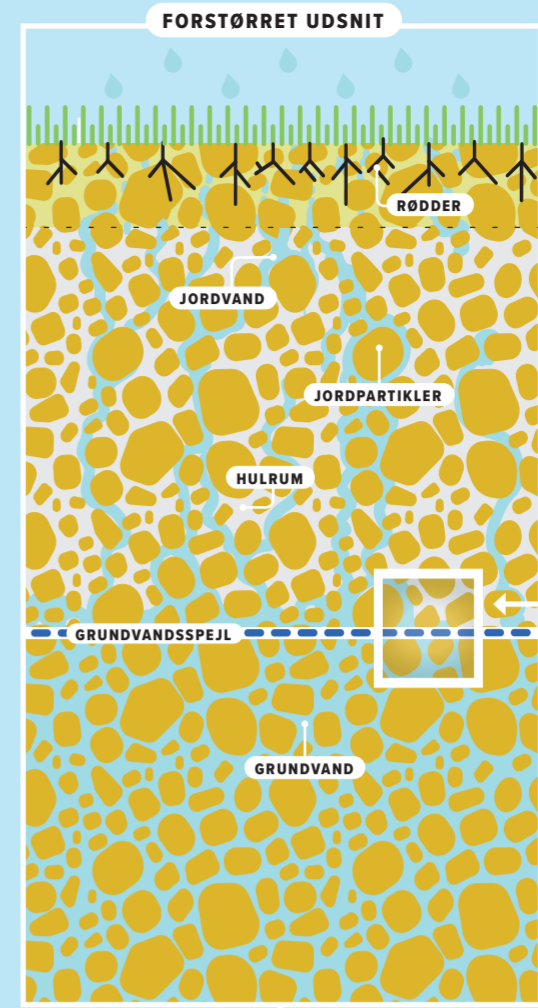

Vand bevæger sig i et kredsløb rundt på Jorden – meget af tiden under vores fødder. Følg rejsen her.

RODZONEN
Jordens øverste lag kaldes rodzonen, fordi der (naturligt) er fuldt af planterødder. Rødder og organisk materiale fastholder en del vand, og en del fordamper igen direkte fra overfladen eller via planternes fotosyntese.

JORDVANDSZONEN
Ovenfor grundvandszonen er der stadig en del luft i hulrummene mellem jordpartiklerne. Dette kaldes også den umættede zone. Vandet i jordvandszonen og rodzonen kaldes jordvand. I disse zoner bevæger vandet sig lodret nedad med tyngdekraften.

GRUNDVANDSZONEN
Den stiplede linje markerer grundvandspejlet, og herunder er alle små hulrum i jorden fyldt med vand: grundvandszonen. Her flyder vandet mod steder med et endnu lavere grundvandspejl, f.eks. en sø eller et vandløb, og ultimativt mod det laveste vandspejl overhovedet: havet.

KAPILLARZONEN
Lige over grundvandspejlet finder man en overgangszon kaldet kapillarzonen. Når vandet er nået ned til grundvandszonen, kan såkaldte kapillarkræfter nemlig trække vandet opad igen og skabe en slags semigrundvandspejl. Det er, fordi vandmolekylerne klister til både jordpartiklerne og hinanden, og hvis hulrummene mellem partiklerne er små nok, skaber det et sug opad. Jo mindre hulrum, des stærkere sug, og derfor er zonen tykkere i lerjord (flere meter) og tyndest i sand/grus (få centimeter).

